SLUJBA
SFÂNTULUI CUVIOS MUCENIC
EFREM CEL NOU

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ŞI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREŞTI - 2015

SLUJBA SFÂNTULUI CUVIOS MUCENIC EFREM CEL NOU

(5 mai)

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 4, glasul al 2-lea, podobie: *Când de pe lemn...*

Veniți, toată mulțimea celor din Atica, să ne apropiem de Muntele celor neprihăniți, cu credință fierbinte, într-un glas lăudând pomenirea cea întru tot sfințită a purtătorului de Dumnezeu Efrem; că acesta, viețuind acolo în chip virtuos, a purtat luptele Mucenicilor și după vrednicie a primit îndoite cununi de la Mântuitorul.

Când te-ai lăpădat de tine însuți, mistuit de dragostea cea sfânta din tinerețe, atunci ai ridicat Crucea Mântuitorului, Cuvioase Efrem, și I-ai urmat Lui cu toată inima, curățindu-ți mintea cu ostenelile nevoinței. Pentru aceasta, ai răbdat năvălirea barbarilor, cu suflet tare, și te-ai împodobit cu mucenicești cununi.

Arătatu-te-ai ca o stea nou ivită, de curând văzută prin dumnezeiasca bunăvoință, Părinte, prin aflarea sfintelor tale moaște, și prin strălucirile minunilor ne luminezi pe noi întru Duhul Sfânt, Efrem fericite; că vindeci boli de tot felul și degrab întâmpini pe toți cei ce din suflet te cheamă pe tine cu credință.

Muntele celor neprihăniți cu adevărat s-a adăpat cu sudorile

nevoințelor tale, Cuvioase, și s-a sfințit cu vărsările sângelui tău; că acolo cu bărbăție ți-ai săvârșit ostenelile și ai nimicit toată puterea vrăjmașilor. Pentru aceasta, păzește de tot necazul sfânta mănăstire a ta, care pururea se laudă întru tine, Părinte Efrem.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Cu sudorile nevoințelor fiind împodobit, de bunăvoie ți-ai vărsat sângele pentru slava Domnului, de Dumnezeu slăvite Efrem; căci pe piatra credinței cu statornicie fiind întărit, ai rămas neclintit de meșteșugirile vrăjmașilor și, fiind chinuit în multe chipuri, ai săvârșit calea nevoinței după lege. Deci, o, Cuvioase Mucenice fericite, primește cântările noastre și ne împlinește cererile cele către mântuire.

Și acum..., a Praznicului.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri glasul al 2-lea, podobie: *Casa Efratului...*

Nou te-ai arătat între Cuvioși și între Mucenici și săvârșești minuni celor ce te cinstesc, Cuvioase Mucenice Efrem.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuvioșilor Lui.

Vitejește ai suferit nebunia barbarilor, Cuvioase Mucenice Efrem, și cu vărsările sângelui ți-ai înroșit veșmântul tău.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi.

Necunoscut fiind mai înainte, acum te-ai făcut cunoscut nouă, Sfinte Efrem, și cinstita raclă a moaștelor tale ca pe o bogăție ai dat-o nouă.

Slavă..., a Treimii:

A toate lucrătorule fără de început, Dumnezeire de o cinste: Părinte, Fiule și Duhule, pentru rugăciunile lui Efrem, miluiește pe robii Tăi.

Și acum...

Slava ta cea multă, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, cântând-o în Muntele celor neprihăniți, dumnezeiescul Efrem mai presus de fire s-a luptat.

TROPAR, glas 1

Ca un soare ai strălucit în Biserica lui Hristos, nevoindu-te în viață sihăstrească și prin răbdare ai primit cununa muceniciei, Sfinte Cuvioase Părinte Efrem. Pentru aceasta ai făcut ca dumnezeiescul har să se reverse neîncetat peste cei ce cu evlavie strigă: Slavă Celui ce ți-a dat ție putere! Slavă Celui ce te-a arătat făcător de minuni! Slavă Celui ce dăruiește prin tine tămăduiri!

Slavă..., Și acum..., al Praznicului sau al Născătoarei — al Învierii, glasul 1.

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul Psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întâi.

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile Sfântului, glasul 1, podobie: *Prealăudaților Mucenici...*

Părinte Efrem, din pruncie ai umblat pe urmele lui Hristos prin nevoințe, viață întocmai cu a îngerilor ducând, Cuvioase, în Muntele celor neprihăniți, întru care ai răbdat cu bărbăție cruzimea barbarilor și te-ai arătat deopotrivă cu Mucenicii, nevoindu-te până la sânge.

Părinte Efrem, în multe chipuri fiindu-ți trupul chinuit, ai stat ca un turn neclintit, fiind bătut, iar sufletul l-ai dat în mâinile Domnului, săvârșindu-ți lupta ca un fără de trup; pentru aceasta te cinstim ca pe un Cuvios Mucenic al lui Hristos, slăvit prin minuni negrăite.

Părinte Efrem, arătându-te din cele tainice, ne-ai umplut de bucurie, cel ce erai mai înainte necunoscut și ne-ai dat nouă ca pe o comoară dumnezeiască sfânta raclă a moaștelor tale, care ne sfințește pe noi, din care se revarsă har neîmputinat de tămăduiri celor ce săvârșesc pomenirea ta cea întru tot cinstită.

Părinte Efrem, ca un fierbinte slujitor al lui Hristos, de multă slavă te-ai învrednicit; pentru aceea, fiind chemat, te sârguiești pretutindeni și dăruiești tuturor cu adevărat harul cel mântuitor, iar arătându-te în vis și aievea, tuturor dai grabnic ajutor.

Părinte Efrem, mai înainte fiind ascuns vreme de mulți ani, în chip vădit dezlegând puterea vrăjmașului, prin dumnezeiască bunăvoință te-ai arătat nouă, înfățișându-ne slava cea viitoare și strălucirea de care, în chip luminat, se vor învrednici cei care fără prihană au slujit Domnului.

Părinte Efrem, în multe chipuri arătând, Sfinte, chipul și înfățișarea ta, ai spăimântat cu slava ta pe cei ce te vedeau în locașul tău; iar pe cei ce aleargă cu credință la sfintele tale moaște, izbăvește-i de toată primejdia și de boli, stingându-le fierbințeala.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Viețuire îngerească din tinerețe având, înțelepte, te-ai sălășluit în Muntele celor neprihăniți, nevoindu-te întru osteneli; căci chemarea preschimbându-o în lucrare, fără prihană și curat te-ai arătat întru poruncile Domnului, curățindu-te pe tine însuți de toată grija cea materialnică; și de mâinile vărsătoare de sânge fiind ucis, ca o jertfă bine primită și ca un dumnezeiesc prinos lui Hristos te-ai adus, săvârșindu-te în chinuri. Iar ca un Cuvios între pătimitori și ca un Mucenic între Cuvioși, de îndoite cununi te-ai învrednicit de la Domnul și harul

minunilor ai primit, Cuvioase Mucenice Efrem; drept aceea, pentru cei ce săvârșesc pomenirea ta, cere curățire de păcate și mare milă.

Și acum..., a Praznicului.

VOHOD, Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMIILE

Din *Prorocia lui Isaia,* citire:

(43: 9-14)

Acestea zice Domnul: toate neamurile s-au adunat împreună și se vor aduna conducătorii lor. Cine va vesti acestea, sau cine va spune vouă cele dintru început? Aducă-și mărturiile sale și să se îndrepteze, și să asculte și să spună adevărul. Fiți Mie mărturii și Eu sunt martor, zice Domnul Dumnezeu și Pruncul pe Care L-am ales; ca să știți și să credeți, și să cunoașteți că Eu sunt; mai înainte de Mine n-a fost alt Dumnezeu și nici după Mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu și afară de Mine nu este Mântuitor. Eu am vestit și am mântuit; defăimat-am și n-a fost întru voi străin; voi sunteți Mie mărturii și Eu sunt Domnul Dumnezeu. Încă din început Eu sunt și nu este nimeni care să scape din mâinile Mele; Eu voi face; și cine va întoarce aceasta? Așa zice Domnul Dumnezeu, Răscumpărătorul nostru, Sfântul lui Israel.

Din *Înțelepciunea lui Solomon,* citire:

(3, 1: 9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuți că au murit și ieșirea lor din această lume s-a socotit pedepsire și plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi și pedepsiți în fața oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dărui, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânșii, și i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit pe ei și ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci, și ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și va împărăți peste dânșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor înțelege adevărul și credincioșii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare pentru aleșii Lui.

Din *Înțelepciunea lui Solomon,* citire:

(5: 15 - 6: 3)

Drepții în veac vor fi vii și de la Domnul este plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii este de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei și stema frumuseții din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi pe

ei, și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va râvna Lui drept armă și va întrarma făptura spre izbânda asupra vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va în platoșa dreptății și-Și va pune drept coif judecata cea nefățarnică. Lua-va drept pavăză nebiruită sfințenia, va ascuți mânia cumplită drept sabie și împreună cu Dânsul, lumea va da război împotriva celor fără de minte. Porni-se-vor, bine ochite, săgețile fulgerelor și ca dintr-un arc bine încordat al norilor la țintă vor lovi. Și din mânia Lui ca dintr-o mașină zvârlitoare de pietre încărcătură de grindină se va arunca. Întărâta-se-va asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca năprasnic. Sta-va împotriva lor Duhul puterii Dumnezeiești și ca un vifor îi va vântura pe ei, și fărădelegea va pustii tot pământul și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Auziți dar, împărați, și înțelegeți; luați învățătură judecători ai marginilor pământului. Luați aminte cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trufiți cu ocârmuirea mulțimii neamurilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea și puterea de la Cel Preaînalt.

LA LITIE

Idiomele, glas 1:

Graiul lui David văzându-l plinit întru tine, Cuvioase Mucenice Efrem, te cinstim în chip strălucit, că în Muntele celor neprihăniți lucrând virtutea, ca în muntele Domnului, te-ai arătat nevinovat cu mâinile și curat cu inima, îmbrăcat întru dreptate și, florile nepătimirii udându-le cu sânge mucenicesc, ai adus rodire de nevoințe; și dulceața minunilor odrăslești Bisericii, prin care amărăciunea patimilor se nimicește și către mântuire sunt călăuziți cei ce strigă: Doamne, slavă Ție.

Glasul al 2-lea:

Pe calea virtuților mergând cu stăruință, ai omorât cugetul trupului prin ostenelile înfrânării, Efrem întru tot fericite, iar sufletul ți l-ai făcut sălășluire și locaș preacurat al Treimii Celei întru tot Sfinte, ca unul plin de dumnezeiască lumină; și pe stăpânul întunericului, cel din barbarii crunți care s-au năpustit sălbăticește asupra ta, vitejește l-ai biruit întru Hristos, Cel ce te întărea pe tine, și, ca aurul în foc fiind încercat prin felurite chinuri, de pomul vieții te-ai învrednicit și de slava Mucenicilor, cerând pentru noi toți pace și dumnezeiască milă.

Glasul al 3-lea:

Împodobit fiind întru cuviosie și lui Dumnezeu slujind fără prihană, ca un preot al harului bine primit, Cuvioase, ai adus lui Hristos, ca pe o jertfă curată și prinos desăvârșit, viața ta întru

nevoință și tăria ta întru pătimire; că, fiind spânzurat cu mâinile barbarilor, nu ți-ai cruțat viața trecătoare, grăbindu-te către viața veșnică și, împodobit fiind cu strălucire mucenicească, spre cămara slavei celei de sus ai mers, Cuvioase Mucenice Efrem, fericite; drept aceea, cere de la Dumnezeu, pentru cei ce săvârșesc pomenirea ta, curăție și mare milă.

Glasul al 4-lea:

Asemănându-te Cuvioșilor și Mucenicilor de odinioară și părtaș fiind nevoințelor lor, te-ai împărtășit și de harul lor, slăvit fiind prin darul cel neîmputinat al Mângâietorului Duh, Efrem întru tot fericite, slujitorule adevărat al lui Dumnezeu; pentru aceasta, lucrând prin minuni, fiind chemat alergi pretutindeni și, în chip uimitor arătându-te în vis și aievea, dăruiești ajutor spre mântuire celor ce se află în necazuri. Deci, roagă-te, Sfinte, ca cinstita mănăstire a ta să fie păzită netulburată și să se dăruiască, celor ce te cinstesc, iertare de greșeli.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Viața ta cea întru nevoință văzându-o Domnul slavei, de răsplata ostenelilor te-a învrednicit, Efrem, Părinte Cuvioase; că, îngerește viețuind și către vrednicia cea dintâi suindu-te prin lucrarea desăvârșirii, nu te-ai temut de năvălirea barbarilor preaînverșunați ci ca un miel fără de răutate fiind sfâșiat ca de niște lupi, te-ai asemănat în chip mai desăvârșit lui Hristos, Capul tuturor, și aflând împlinire doririi, nu înceta a-L milostivi spre noi pe Domnul Cel ce te-a slăvit pe tine.

Și acum..., a Praznicului.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri, glasul 5, podobie: *Bucură-te, cămara...*

Bucură-te, Cuvioase Mucenice Efrem, cel ce din tinerețe te-ai dăruit lui Dumnezeu, Văzătorul a toate, cu inimă desăvârșită, lepădând toată înșelăciunea cea lumească; pentru aceasta, ai râvnit viețuirea cea asemenea îngerilor, prin înfrânare și rugăciune stăruitoare făcându-te sălaș nepătimirii; drept aceea, mucenicești chinuri ai răbdat, ca un fără de trup, de barbarii cei fără de lege cu cruzime fiind junghiat. Și acum roagă-te să se dăruiască mare milă celor ce te cinstesc.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său.

Bucură-te, Cuvioase Mucenice Efrem, cel ce ești părtaș și de un obicei cu Sfinții Cuvioși, cel întocmai cu Mucenicii întru toate, dovedind aceeași vitejie în lupte cumplite; stea mult luminoasă a virtuților nevoinței, care, din

Muntele celor neprihăniți, strălucești tuturor marginilor lumii cu darurile de minuni și tămăduiri, Sfinte, și risipești întunericul patimilor și al oricărei primejdii, prin grabnica ta mijlocire. Și acum roagă-te să se dăruiască mare milă celor ce te cinstesc.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi.

Bucură-te, Cuvioase Mucenice Efrem, cel ce, potrivit numelui tău, ne-ai veselit întru Duhul prin aflarea mai presus de nădejde a moaștelor tale, din care izvorăște har neîmputinat, înțelepte; spre acestea aleargă de pretutindeni, la mănăstirea ta, cei ce se află în necazuri, în boli și în patimi, și primesc vindecare în chip minunat. Pentru aceasta, cu gură bine glăsuitoare, vestesc a ta caldă ocrotire, slăvite, cei ce se bucură de darurile tale cele bune, slăvind pe Hristos, Cel ce te-a mărit pe tine prin lucrarea minunilor.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Cu lumina harului fiind strălucit, Părinte, cu suflet preaviteaz ai suferit năvălirile stăpânitorilor întunericului, pătimind ca și cum ai fi fost în trup străin și, către Hristos privind totdeauna, fiindu-ți mădularele sfâșiate de mâini ucigașe, nicidecum nu ai ținut seama, ci strigai Domnului: Primește duhul meu, Mântuitorule, Cel ce pentru mine ai pătimit de bunăvoie și mi-ai izvorât viață veșnică. Și acum, Efrem fericite, neîncetat roagă-te să se mântuiască cei ce te fericesc pe tine.

Și acum..., a Praznicului.

La binecuvântarea pâinilor:

Troparul Sfântului, glasul 1:

Ca un soare ai strălucit în Biserica lui Hristos, nevoindu-te în viață sihăstrească și prin răbdare ai primit cununa muceniciei, Sfinte Cuvioase Părinte Efrem. Pentru aceasta ai făcut ca dumnezeiescul har să se reverse neîncetat peste cei ce cu evlavie strigă: Slavă Celui ce ți-a dat ție putere! Slavă Celui ce te-a arătat făcător de minuni! Slavă Celui ce dăruiește prin tine tămăduiri! (de două ori).

Apoi: Născătoare de Dumnezeu... (o dată, sau al Praznicului).

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Praznicului (de două ori), Slavă..., al Sfântului..., Și acum..., al Praznicului.

După Catisma întâi, Sedealna, glasul 1, podobie: *Mormântul Tău...*

Stea nou luminătoare te-ai arătat cu adevărat Bisericii lui Hristos, făcătorule de minuni Efrem, cu razele minunilor tale luminând marginile lumii. Pentru

aceasta astăzi prăznuim, fericite, sfânta pomenirea a pătimirii tale, pe Hristos mărind.

Slavă..., Și acum..., a Praznicului.

După Catisma a 2-a, Sedealna, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Asupra sfintei tale mănăstiri năvălind barbarii ca niște lupi sălbatici, te-au sfâșiat prin chinuri de multe feluri pe tine, Părinte, mielul cel preablând al lui Hristos. Pentru aceasta în staulul cel ceresc ai fost ridicat, Sfinte Cuvioase Mucenice Efrem, și ai primit cununa muceniciei.

Slavă..., Și acum..., a Praznicului.

Polieleul și Mărimurile, glasul 1:

Stih 1: **Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pe noi foarte** (Psalm 45, 1).

Fericimu-te pe tine, de chinuri răbdătorule, Cuvioase Părinte Efrem; și cinstim nevoințele tale pentru dreapta credință.

Stih 2: **Domnul păzește sufletele cuvioșilor Lui, din mâna păcătosului îi va izbăvi pe ei** (Psalm 96, 11).

Stih 3: **Să Te laude pe Tine, Doamne, toate lucrurile Tale și cuvioșii Tăi să Te binecuvinteze** (Psalm 144, 10).

Stih 4: **Bunăvoința Domnului este în cei ce se tem de El și în cei ce nădăjduiesc în mila Lui** (Psalm 146, 11).

Stih 5: **Când s-a mâhnit inima mea, pe piatră m-ai înălțat** (Psalm 60, 2).

Stih 6: **Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale** (Psalm 15, 3).

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: și, prin tine, cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori).

După Polieleu, Sedealna, glasul al 8-lea, podobie: *Pe Înțelepciunea...*

Mergând în Muntele celor neprihăniți, mintea ți-ai înălțat către munții cei veșnici, precum zice David, prin strălucirea vieții, și ai săvârșit cu bărbăție calea muceniciei, jertfă făcându-te nebuniei barbarilor; pentru aceasta, îndoită laudă ai primit de la Dumnezeu și izvorăști vindecări, Părinte Efrem, celor ce aleargă la cinstitele tale moaște, că pe acestea le-ai arătat cinstitei tale mănăstiri ca pe o bogăție dumnezeiască, pururea sfințind pe cei ce se apropie cu credință.

Slavă..., Și acum..., a Praznicului.

Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea.

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său.

Stih: **Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi.**

Toată suflarea...

Evanghelia de la Matei (11: 27-30, caută joi în săptămâna a 4-a după Rusalii)

Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău Mucenic Efrem, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Stihira, glasul al 6-lea:

Mlădiță fiind a Viței vieții, Efrem întru tot fericite, ai rodit Bisericii strugurele cel copt al muceniciei, bine nevoindu-te; și acum ne odrăslești nectarul cel tainic al harului, prin ajutorul tău cel fierbinte, și te rogi pentru sufletele noastre.

CANOANELE

Citim Canonul din Penticostar, apoi al Sfântului, glasul 1, având acrostih: *Dă-mi, o, Părinte, har dumnezeiesc. Al lui Gherasim.*

Cântarea 1

Irmos: *Dreapta Ta cea purtătoare de biruință…*

Bucurându-te de slava cea dumnezeiască și plin fiind de luminarea cea negrăită, purtătorule de Dumnezeu Efrem, dă-mi cuvânt și adu-mi luminare prin rugăciunile tale, ca să-ți laud pătimirile.

Din pruncie ți-ai îndreptat mintea după poruncile Domnului, Cuvioase, către viața cea desăvârșită și te-ai făcut monah purtător de Dumnezeu și fără prihană, precum zice David, viețuind în Muntele celor neprihăniți.

Slavă...,

Putere luând de la Dumnezeu, ai răbdat neclintit năvălirea barbară cea cumplită, dovedind puterea dreptei credințe, când trupul tău era chinuit, de Dumnezeu purtătorule Efrem.

Și acum...,

Toată te-ai arătat curată și aleasă, strălucind cu darurile fecioriei, ceea ce ești cu totul fără de prihană, și ai purtat în pântece pe Dumnezeul tuturor, Cel ce S-a întrupat spre facerea de bine a pământenilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: *Cel ce singur știi...*

Înălțându-ți mintea către Dumnezeu prin dumnezeiești suișuri, ai omorât cugetul trupului și te-ai arătat odor al nepătimirii, prin ostenelile nevoinței, Efrem întru tot fericite, mai înainte pregătindu-te spre pătimire.

Când ai văzut cetele barbarilor năvălind asupra staulului tău ca niște fiare sălbatice, ai stat neclintit și neînspăimântat în fața cutezanței lor și ai răbdat de la ei mulțimea chinurilor, purtătorule de Dumnezeu.

Slavă...,

Suferit-ai ca un fără de trup pedepsele chinurilor de tot felul și ai biruit toată puterea lui Veliar prin răbdarea ta cea neîndoită, Părinte Efrem fericite, și ai primit de la Dumnezeu cununa Mucenicilor.

Și acum...,

Pe Sfântul Sfinților L-ai născut nouă, Curată, în chip trupesc, ca una ce ești locaș al sfințeniei și preacurat sălaș al fecioriei; pentru aceasta te rog fierbinte să sfințești, Fecioară, inima mea cea întinată.

SEDEALNA, glasul al 4-lea, podobie: *Degrab ne întâmpină...*

Ca un înger viețuind în multă înfrânare, cu sângele tău ți-ai vopsit veșmântul cel sfânt, Cuvioase; pentru aceasta, întru amândouă strălucind în chip sfințit, dăruiește-ne nouă de sus ajutor întru toate, prin calda ta mijlocire, Cuvioase Mucenice Efrem.

Slavă..., Și acum...,

Negrăit purtând în pântece pe Făcătorul a toate, izbăvește-mă de stricăciune și de patimile cele necurate, care mă întinează totdeauna; vezi-mi durerea sufletului, Născătoare de Dumnezeu, curățește-mi mintea de înțelesurile cele fără de cale și dă inimii mele umilință, rogu-te.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Pe tine munte umbrit cu har...*

Întinzând trupul tău, barbarii, l-au sleit de puteri cu chinuri de nesuferit, iar tu, Cuvioase, ațintindu-ți privirile inimii către Domnul, cu suflet vesel toate le-ai suferit.

Te bucurai fiind bătut și zdrobit, Sfinte, pentru dragostea lui Hristos, de către vrăjmașii cei de alt neam și ai zdrobit toate săgețile vicleanului prin durerile tale, Cuvioase Mucenice Efrem întru tot sfințite.

Slavă...,

Cea căreia te-ai arătat în chip tainic, în sfințita vedenie, auzind, prin graiurile buzelor tale sfinte, chipul vieții tale, numele tău și a ta pătimire, Părinte Efrem, le-a arătat în chip luminat celor din lume.

Și acum...,

Tron preaînalt al lui Dumnezeu te-ai arătat, cuprinzând în brațe pe Cel pe Care mai înainte L-ai născut cu trup; pentru aceasta, și pe mine înalță-mă din adâncul cel mai de jos al păcatelor la viața cea preaînaltă, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Cel ce ai luminat cu strălucirea...*

După dumnezeiasca aflare a moaștelor tale, făcându-ne cunoscut numele tău, lucrezi în chip nevăzut, Cuvioase Mucenice Efrem,

iar celor ce nu te știau le-ai făcut cunoscută vitejeasca ta pătimire.

Racla moaștelor tale izvorăște dumnezeiești râuri de tămăduiri, prin umbrirea Sfântului Duh, și tămăduiește patimi cumplite și orice altă suferință, de Dumnezeu purtătorule Efrem, Cuvioase Mucenice.

Slavă...,

Celor ce cheamă numele tău te arăți în chip nevăzut, și în vis și aievea dăruindu-le harul tău, pentru aceasta Atica s-a umplut de minunile tale, înțelepte, și mărește pe Domnul.

Și acum...,

Omorât fiind prin înșelăciunea cumplitului potrivnic, fă-mă viu, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut nouă cu trup Viața cea veșnică, și du-mă la viața îmbunătățită pe mine ticălosul.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Înconjuratu-ne-a pe noi...*

Arătând vitejie mucenicească, te-ai arătat părtaș strălucirii Mucenicilor, purtătorule de Dumnezeu, neînfricoșat stând împotriva purtării celei fără de omenie a barbarilor, Părinte Efrem.

Efrem întru tot fericitul, cel nou între Cuvioși și între Mucenici, întru dumnezeiescul Duh cheamă pe toți credincioșii la veselie de taină; deci să cântăm cu laude cinstita lui pătimire.

Slavă...,

Îmbrăcându-te cu puterea cea dăruită de Dumnezeu, ca un Mucenic îndumnezeit, împarți celor bolnavi vindecări și dai izbăvire celor din primejdii, Efrem înțelepte, pe cei paralitici tămăduindu-i.

Și acum...,

Bucurie de nespus ai izvorât prin nașterea ta cea mai presus de fire, celor aflați în întristări, în dureri și în chinuri, ceea ce singură ești Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară; pentru aceasta, bucuriei celei veșnice învrednicește-mă și pe mine.

CONDAC

Glasul al 3-lea, podobie: *Fecioara astăzi...*

Nevoitu-te-ai în sihăstrie, de Dumnezeu cugetătorule, și prin pătimiri ai dobândit cununa muceniciei. Pentru aceasta, Dătătorul de viață te-a încununat cu îndoită cunună, după vrednicie, Cuvioase Mucenice Efrem, cel ce te rogi cu stăruință pentru mântuirea celor ce te laudă.

ICOS

Din tinerețe urmând lui Hristos, în tot chipul ai lepădat grija cea lumească și plăcerile trupului și, întraripându-te cu dumnezeiasca dragoste, ai strălucit cu viețuirea îngerească în Muntele neprihăniților și sălaș te-ai

arătat lucrării dumnezeiești, cu sudorile nevoințelor curățindu-ți trupul și sufletul de tulburarea patimilor cea stricătoare de suflet, iar căzând în mâinile ucigașe ale năvălitorilor celor de alt neam, ai arătat vitejie mucenicească, chinuit fiind în felurite chipuri, răbdând dureri și pentru Hristos năprasnic fiind omorât; pentru aceasta, Dătătorul de viață te-a încununat cu îndoite cununi, Cuvioase Mucenice Efrem, cel ce cu stăruință te rogi să se miluiască cei ce te laudă.

SINAXAR

În această lună, în ziua a cincea, pomenirea Sfântului Cuvios Mucenic Efrem cel Nou.

Acest sfânt părinte s-a născut la 14 septembrie 1384, în ziua praznicului Înălțării Sfintei Cruci, în cetatea Trikala din Grecia, primind la botez numele de Constantin. Rămânând orfan de tată încă de mic, a rămas în grija mamei sale, dimpreună cu cei șapte frați ai săi. În vremea aceea, otomanii cuceriseră regiunea și luau copii și tineri până în 20 de ani, înrolându-i în oastea ienicerilor și silindu-i să renunțe la credința lor și să îmbrățișeze credința mahomedană. De aceea, la vârsta de 14 ani, cu binecuvântarea mamei sale, a intrat viețuitor la Mănăstirea *Buna Vestire*, zidită pe locul numit *Muntele Neprihăniților,* de lângă localitatea Néa Makri. La tunderea în monahism tânărul a primit numele Efrem. În această mănăstire s-a nevoit a urma lui Hristos mai bine de 27 de ani prin viețuire curată, blândețe și smerenie și a primit marele dar al preoției. În anul 1416 otomanii au ocupat și regiunea Atica, unde se afla mănăstirea în care viețuia Sfântul. În anul 1424, atacând mănăstirea, turcii au tăiat capetele tuturor călugărilor, Sfântul Efrem cel Nou scăpând nevătămat, deoarece se afla într-o peșteră în care obișnuia să se nevoiască. În anul următor, păgânii au atacat din nou mănăstirea prinzându-l și pe Sfântul Efrem. În ziua de 14 septembrie 1425, când Sfântul împlinea 41 de ani a fost luat rob. Vreme de opt luni și jumătate a fost supus la chinuri groaznice chiar în curtea mănăstirii sale pentru a se lepăda de credința sa. Păgânii, văzând că Sfântul Efrem rabdă cu bărbăție chinurile, l-au țintuit cu piroane de un dud, l-au spânzurat cu capul în jos, i-au străpuns trupul cu piroane de fier și, în cele din urmă i-au înfipt în pântece un lemn aprins. Sfântul Efrem s-a mutat la Domnul în ziua de 5 mai, în vârstă fiind de 42 de ani. Bătaia și tortura zilnică nu l-au făcut să renunțe la Hristos și să devină musulman. După moartea sa, mănăstirea a rămas pustie vreme de 500 de ani

și uitarea s-a așternut peste mucenicia sfântului. În anul 1945, mănăstirea a fost redeschisă prin venirea monahiei Macaria, care și-a ridicat o chilie între ruine și a reparat biserica. Atunci Sfântul Efrem a început să se arate în vedenie și aievea, atât monahiei Macaria, cât și altor credincioși, descoperindu-le viața sa, chipul pătimirii și locul unde se află moaștele sale. În urma acestor arătări, la 3 ianuarie 1950 au fost descoperite cinstitele sale moaște îmbrăcate în haina monahală care rămăsese nestricată. De atunci, în lumea întreagă s-au făcut nenumărate minuni prin mijlocirea sa, Sfântul Efrem cel Nou fiind cunoscut drept grabnic ajutător și vindecător de boli. Trecerea sa în rândul Sfinților s-a făcut la data de 2 martie 2011, de către Patriarhia Ecumenică a Constantinopolului, în urma cererii Bisericii Ortodoxe a Greciei, rânduindu-i-se ca dată de prăznuire ziua de 5 mai.

Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: *Pe înțelegătoare...*

Luptă de nevoințe ducând, Cuvioase Efrem, din dragoste de Dumnezeu, te-ai împodobit pe tine însuți și cu sângele pătimirii și, ca o jertfă fără prihană te-ai adus Ziditorului, mărindu-l pe Dânsul, ca pe Cel lăudat și preaslăvit.

Racla moaștelor tale, Părinte Efrem, prin lucrare preabună pururea dăruiește sănătate, vindecând bolile și izgonind demonii, și bună mireasmă cerească revarsă tuturor celor ce se apropie cu evlavie.

Slavă...,

Iată, mulțimile celor ce locuiesc în Atica și atenienii cei evlavioși cu credință se sârguiesc către mănăstirea ta cea cinstită, cerând de la tine har îmbelșugat, pe care dăruiește-l lor, Cuvioase Mucenice Efrem cel împreună părtaș cu îngerii, veselind sufletele noastre.

Și acum...,

Ceea ce ești cu totul fără de prihană, ca un izvor neîmputinat dăruiește acum sufletului meu celui însetat apa vie a îndurărilor dumnezeiești și stinge arșița nemăsuratelor mele necazuri, Născătoare de Dumnezeu, ca să laud slava ta cea de negrăit.

Cântarea a 8-a

Irmos: *În cuptor, tinerii lui Israel...*

Cu dumnezeiasca ta smerenie ai zdrobit sprânceana cea înălțată a vrăjmașului celui ce răcnea, atunci când erai chinuit cu amar de către ucigașii tăi, Sfinte Efrem, și strigai: Binecuvântați toate lucrurile pe Domnul și-L preaînălțați în veci.

Cu adevărat ai fost slăvit de Hristos după vrednicie și tuturor te-ai arătat slăvit, după ce ai fost necunoscut vreme îndelungată, Părinte Efrem, cel ce strigi: Binecuvântați toate lucrurile pe Domnul și-L preaînălțați în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl...,

Stropit fiind cu sângele tău, ai potopit stăpânirea și nebunia barbarilor, cu vitejia sufletului tău și cu harul, și când erai omorât strigai: Îndurate Dătătorule de viață, primește duhul meu în mâinile Tale cele preacurate.

Și acum...,

Neispitită de bărbat ai născut pe Hristos, iar după naștere rămâi fecioară ca și mai înainte de naștere, curată pururea Fecioară; pentru aceasta strigăm ție: Bucură-te, ceea ce singură ești odor preacurat al curăției, cea plină de har întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Chipul nașterii tale celei curate...*

Cununa muceniciei ai primit, pecetluindu-ți viața mucenicește și ai ajuns la pomul vieții veselindu-te, de bucuria cea veșnică fiind învrednicit și îndumnezeindu-te prin dumnezeiasca împărtășire, Părinte Efrem, Cuvioase Mucenice.

Asemenea Sfinților Cuvioși te-ai arătat, săvârșindu-ți viața în chip cuvios, Părinte, și te-ai făcut de o cinste cu purtătorii de chinuri, suferind năvălirea barbarilor; pentru aceasta, îndoite răsplătiri ai primit, Cuvioase Mucenice Efrem.

Săvârșind astăzi pomenirea vitejeștii tale pătimiri, strigăm ție: Păzește pururea de toată nevoia și necazul mănăstirea ta care te cinstește, Cuvioase Mucenice Efrem, și dăruiește tuturor cele spre mântuire.

Slavă...,

Ajuns-ai la limanul cel liniștit al slavei și al strălucirii veșnice, după ce ai trecut prin viforul cumplitelor chinuri, răbdând moarte preasilnică, Cuvioase Mucenice Efrem, cel ce pururea te rogi pentru noi.

Și acum...,

Înălțimea nașterii tale celei de negrăit ce cuvânt o va lăuda, Fecioară? Că tu ai născut cu trup pe Cel fără de trup, pe Dumnezeul tuturor și Domnul; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, pe tine neîncetat te mărim.

LUMINÂNDA

Glasul al 2-lea, podobie: *Femeilor, ascultați...*

Cu ostenelile nevoințelor ți-ai strălucit viața, iar prin luptele muceniciei te-ai adus Domnului ca o jertfă cu bun miros și ca un prinos bine primit, Mucenice Efrem, pururea rugându-te pentru cei ce cu credință cinstesc pătimirea ta cea sfințită.

Slavă..., Și acum..., a Praznicului.

LA LAUDE

Stihiri pe 4, glas 4

Podobie: *Ca pe un viteaz...*

Din tinerețe, Sfinte, lui Hristos ai urmat, frumusețea cea lumească lepădând; în cinstitul Munte al celor neprihăniți te-ai împodobit cu strălucirea vieţuirii și cu durerile pătimirii, iar pe Hristos L-ai slăvit prin amândouă nevoințele, pentru care te-ai numărat în cetele îngerilor, Efrem întru tot fericite.

Ca pe un miel fără de răutate te chinuiau barbarii, ca niște fiare sălbatice năvălind, iar tu având cuget neclintit, pe toate le-ai răbdat, privind la Hristos, în ale Cărui mâini ți-ai dat duhul bucurându-te și te-ai unit cu cetele Sfinților, ca un viteaz Mucenic, Cuvioase Efrem, bucuria noastră.

Între Cuvioși strălucești ca un Cuvios, fericite, și între purtătorii de chinuri ca un dumnezeiesc Mucenic; că întru amândouă nevoințele te-ai arătat preabun și pe Hristos L-ai slăvit, pentru care ți-a dăruit harul minunilor Cel ce a primit sfintele tale lupte, Căruia roagă-te neîncetat, Sfinte Efrem, pentru cei ce te cinstesc.

Cu bunăvoința cea desăvârșită a Celui ce te-a slăvit în chip strălucit, s-au arătat acum, după ce îndelung au fost ascunse în pământ, moaștele tale, Cuvioase, ca niște flori duhovnicești, care revarsă bună mireasmă cerească și lucrează puterea minunilor, pentru cei care cu credință cer de la tine har, Efrem, de Dumnezeu înțelepțite.

Slavă, glasul al 5-lea:

Haina virtuții în sângele pătimirii tale ai înroșit-o, Cuvioase Mucenice Efrem, luptându-te după lege; că, biruind începătoriile întunericului cele nevăzute, nu te-ai înfricoșat de năpustirea celor potrivnici, cele de sus dorind și căutându-le; și întru toate arătându-te preamărit, purtător de făclie ai alergat în cămara vieții veșnice; deci, ca un părtaș al dumnezeieștii lumini, de întunericul patimilor izbăvește-i pe cei ce prăznuiesc pomenirea ta.

Și acum..., a Praznicului.

Doxologia mare, troparul, ecteniile și otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimenul Sfântului, glasul al 7-lea: **Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său.** Stih: **Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi.** Apostolul din *Epistola către Romani* (8: 14-21, caută sâmbătă în săptămâna a cincea după Rusalii): **Fraților, câți sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu...** Aliluia, glasul 1: **Gura dreptului va deprinde înțelepciunea...** (*Psalm* 36: 30) Evanghelia de la *Luca* (6: 17-23, caută la Liturghia din 6 decembrie).

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul (*Psalm* 111: 6).